

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta „ „ 13.—
za četrt leta „ „ 6:50
za en mesec „ „ 2:20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta „ „ 10.—
za četrt leta „ „ 5.—
za en mesec „ „ 1:70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod iz dvorišča nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona štev. 74.

SLOVENE

Inserati:
Enostop. petivrst (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 „
za trikrat 9 „
za več ko trikrat . . . 8 „
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta à 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja
vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Političen list za slovenski narod

Upravništvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upravniškega telefona štev. 188.

Gautsch demesijoniral — ljudstvo ne bo.

Včeraj je nastopila vladna kriza. Cesar je Gautschevo demisijo sprejel. Vihar je prišel iz poljskega kluba. Poleg veleposestnikov in Vsenemcev so Poljaki že iz početka odločni nasprotniki splošne in enake volilne pravice. Kakor sem svoj čas že obširneje poročal, odločujejo se v poljskem klubu zastopniki veleposestva. Ti so voditelji poljske taktike in politike v Galiciji in v poslanski zbornici. Sicer sta v klubu dve močni struji demokratov in kršč. socialcev za splošno in enako volilno pravico, vendar tvorita le manjšino poslancev. Poljska narodna ideja pa je tudi med demokrati močnejša, nego socialna. Kdor je računal na možnost, da se zaradi volilne reforme že sedaj razbije poljski klub, ta se je motil. Kršč. socialci pod vodstvom posl. Pastorja in demokratije pod vodstvom dr. Globinskega so izjavili, da pozdravljajo načelo splošne in enake volilne pravice, navzlic temu pa ostanejo v klubu, ker to zahtevajo poljske in gališke koristi.

Baron Gautsch je ponudil Poljakom za Galicijo 10 novih mandatov, skupaj 98. Poljski klub pa je že 6. sušca sklenil, da zahteva za Galicijo 110 poslancev, ob enem pa širšo deželno avtonomijo. Ker se vlada in Poljaki niso zedinili, je baron Gautsch tudi z ozirom na ogrske razmere napravil načrt s parlamentarno vlado. Ponudil je Poljakom dva, Čehom dva in Nemcem štiri ministrske sedeže. Misel parlamentarne vlade je dobra, času primerna, toda Poljaki so odločno odklonili to »kravjo kupčijo«, kakor jo imenujejo nasprotniki volilne reforme.

Med temi pogajanjmi pa je tudi v odseku za volilno reformo pojenjal ogenj in splošna razprava se izgubila v pesku splošnih, načelnih vprašanj. Za v torek 1. maja zvečer so mislili, da se že konča splošna razprava, toda skala izpoditike je ležala še neobdelana sredi ceste. Odsek mora namreč definitivno določiti število vseh poslancev in po tem številu razdeliti mandate na posamezne dežele in narodnosti. Tega pa ne more storiti, dokler vlada s strankami ne doseže primerne kompromisa.

V soboto je imel poljski klub dopoludne in popoldne sejo, katere so se udeležili poljski minister dr. Piętak, guverner avstro-

ogrške banke dr. vitez Bilinski in član gosposke zbornice grof Wodzicki. Posvetovanja so bila strogo tajna. Znano je le toliko, da je načelnik grof Dzieduszycki poročal o svojih obravnavah z baronom Gautschem. V obširni razpravi so demokratije priporočali, naj poljski klub ne odkloni primerne kompromisa glede mandatov ter sprejme tudi ministrska mesta v parlamentarni vladi. Konservativna večina pa je odklonila ta predlog ter sprejela resolucijo, ki zahteva za Galicijo vsaj 110 poslancev in večjo deželno avtonomijo.

Poljaki so tako prisilili barona Gautscha k odstopu v nadi, da ž njim pade tudi volilna reforma. Ta račun pa ni gotov uspeha. Tudi nove vlade prva točka mora biti zopet volilna reforma. Parlamentarni ples se zopet prične ondi, kjer se je končal. Škoda zamujenega časa pa bi bila že glede na Ogrsko velikanska. Le otročja svojeglavnost more prevzeti odgovornost za nevarne posledice.

Danes stoji na čelu uradniškega kabineta nov mož princ Hohenlohe, dosedanji tržaški cesarski namestnik. To je nekako prehodno ministrstvo, katerega naloga bo izvršiti volilno reformo in pridobiti zato Poljake. Morda bo princ pri fevdalcih več opravil nego je mogel baron . . . Dne 23. svečana je rekel Gautsch: Ustrajal bom do zadnjega trenutka ter ne odložim orožja, dokler ne izrabim vseh sredstev zakonitega boja. Baron Gautsch teh sredstev še ni izrabil in vender je šel, šel pred poljskim klubom, kateremu bi lahko z novimi volitvami izpremenil sedanje njegovo večino. Morda je stvari žrtvoval sebe v prepričanju, da se umakne le začasno in da bo zopet pozvan voditi po splošni in enaki volilni pravici izvoljeni parlament ali pa bo krona, če naleti tudi princ Hohenlohe na odpor fevdalcev, le še bolj se prepričala, da je v sedanje avstrijske razmere treba poseči z močno roko, izravnati moreči plevel, da bujno zraste ljudsko delo. Menimo, da bomo imeli prav, ako trdimo: Sedanji konec Gautscheve vladene pomenja konec Gautschevega programa. Vrgli so Gautscha, niso pa še vrgli ob enem volilne reforme. To je bila zadnja igra, katero so izigrali fevdalci s svojim staroveškim orožjem, še enkrat so ovirali tek dogodkov, ki morajo priti — samo ovirali, ustavili jih pa niso in ustaviti jih ne morejo. Notranja moč, ki tiči v avstrijskih narodih bo močnejša, nego vsi pred-

sodki, združile se bodo in še bolj vse ljudske vrste in nihče jih ne bo premagal. Ljudstvo ne bo podalo demisije!

Program princa Hohenloha še ni znan, a drugačen ne more biti, kot napraviti prosto pot, da se ustvari za delo sposobna Avstrija, Avstrija, v kateri bode gospodar njeno ljudstvo!

O Gautschevem padcu in o imenovanju princa Hohenlohe za ministrskega predsednika

so došla z Dunaja sledeča poročila:

Gautschevim načrtom o parlamentariziranju so se upirali tudi člani Gautschevega ministrstva. Včeraj ob pol 2. uri popoldne je izročil Gautsch vladarju odstavko vsega ministrstva. Po zaslišanju pri cesarju je obiskal Hohenlohe Gautscha, pri katerem se je mudil nad eno uro. Hohenlohe namerava sestaviti prehodno ministrstvo. Baj si je pridržal, da se povrne na svoje dosedanje namestniško mesto v Trstu, ko izvrši svojo nalogo. Hohenlohe prevzame tudi ministrstvo za notranje zadeve, ker odstopi z Gautschem tudi Bylandt-Rheidt. Ostali ministri ostanejo. Hohenlohe je odpotoval včeraj zvečer v Trst, da se poslovi od uradništva tržaškega namestništva, nakar se povrne nazaj na Dunaj.

Govori se, da je naročil cesar Hohenloheju, naj nadaljuje pogajanja o volilni prenosni in o kompromisu s strankami. Grof Bylandt-Rheidt postane najbrže predsednik najvišjega računskega dvora. Gautsch pa stopi v pokoj, ker bčleha. Med poslanci se govori, da se predstavi Hohenlohe zbornici s člani Gautscheve vlade, nakar prične takoj s strankami pogajanja o kompromisu glede volilne prenosne in pa s parlamentariziranjem vlade. Pogajanja namerava kolikor mogoče pospešiti. Sodijo, da z današnjim dnem odgodijo za precej časa zasедanje državnega zbora, dokler ne prevzame Hohenlohe uradno vlade. »Glas Naroda« poroča z Dunaja, da namerava Hohenlohe izdelati novo volilno prenosno.

Poslanec Kramar o položaju.

Poslanec Kramar je izjavil o novem položaju v naši državni polovici: Gotovo je, da volilna prenosna ni porazena. Nikogar ni presenetilo dejstvo, da so padli ministri, ki so izvršili tako drzen čin, da odpravijo predpavevice onih, ki so dozdej odločevali v Avstriji.

Nova vlada mora storiti vse, da izvede volilno prenosno. Žalibog mora biti pripravljena, da se združijo vsi nasprotniki volilne prenosne, ki ji bodo ravno tako zagrenili in okrajšali življenje, kakor so delali nasprotniki volilne prenosne z Gautschem. Za Čeha pomeni Hohenlohe nepopisan papir. Upamo pa, da nas pozna in ve, da danes ni več mogoče vladati proti Čehom.

Novi avstrijski ministrski predsednik princ Hohenlohe

je sorazmerno še mlad. Rojen je bil na Dunaju l. 1864, je torej star 42 let. Njegov oče je bil višji cesarjev dvorni upravnik. Svoje študije je izvršil na Dunaju. Princ Hohenlohe je vstopil 1. januarja 1888 za konceptnega praktikanta pri solnograški deželni vladi, od koder je bil premeščen k praškemu namestništvu in sicer h glavarstvu v Smichov, l. 1894 so mu pa poverili vodstvo c. kr. okrajnega glavarstva v Toplicah, kjer si je pridobil vse prebivalstvo. V neki stavki je s finim nastopom poravnal nasprotstva med delodajalci in delavci. Ko so pozvali Hohenloha za uradnika v ministrstvo za notranje zadeve, mu je priredilo prebivalstvo prisrčne ovacije. V ministrstvu za notranje zadeve je vodil princ Hohenlohe industrijski oddelek, pripadal je tudi delavskemu svetu. Leta 1900 je prevzel poročilo o Štajerski in Tirolski. Princ Hohenlohe je bil imenovan l. 1903 za deželnega predsednika v Bukovini, kjer se je odlikoval z nepristranostjo in je bil splošno priljubljen. Po njegovih zaslugi so se vršile bukovinske deželnozborske volitve mirno, dasi so bile okoliščine težavne. Ko je odstopil l. 1904 tržaški namestnik grof Goess, je cesar imenoval princa za tržaškega namestnika.

Kak je novi ministrski predsednik?

O novem ministrskem predsedniku Hohenlohe pišejo listi: Novi ministrski predsednik je, kakor se zagotavlja, navdušen pristaš splošne in enake volilne pravice in je za splošno in enako volilno pravico vstopil že, ko baron Gautsch še ni šel v Damask. Krona je ravno z njegovim imenovanjem pokazala, da volilna reforma kljub Gautschevi demisiji še davno ni postavljena pod mizo. Celotni priimek »rdeči princ«, katerega si je pridobil radi svojega demokratičnega naziranja, mu ni oviral poti do ministrskega predsedstva. Princa Hohenloha o potrebi splošne in enake volilne pravice niso prepričali argumenti z ulice, trdijo, da

LISTER.

Potni listi.

(Konec.)

Ako gremo dalje iz ulice Grodzke ob podznožju Vavela proti ulici Strodovski, zademo na lepo cerkev bernardinsko v slogu barokskem. Prvo cerkev je tu postavil slavni kardinal in škof Zbigniew Olesnicki leta 1454 za redovnike sv. Frančiška »de observantia«, ki se imenujejo v Galiciji Bernardini. Prvotna cerkev je bila popolnoma uničena v švedskih vojnah in pozneje, ko so se vojne končale, prenovljena. V tej cerkvi se nahajajo tri krasne slike bernardina Frančiška Leksickega iz sredine 17. stoletja, ki predstavljajo: »Zadnje večerje«, »Križanje« in »Pot na Golgoto«. V kompoziciji sicer niso originalne, ker so povzete po motivih Rubensa, a tehnika pa tako dovršena, da bi tvorile krasoto vsake evropejske zbirke.

Pustimo za sedaj na strani na skali stoječi kraljevi grad Vavel in njegovo katedralo in vrnimo se še enkrat v »sródmiescie« ali staro mesto, da si ogledamo še ostale cerkve, ker dosedaj smo videli samo šele cerkve, ki stoje ob eni ulici.

Zavijmo na levo in vrnimo se med drevo-redi ob ulici sv. Gertrude.

Najprej zademo tu na samostan in na cerkvo sv. Jožefa sester bernardink. Postavil jo je krakovski škof Jakob Zaditz v prvi polovici 17. stoletja na mestu, kjer je stal dvor slavnih in silnih poljskih magnatov Koniecpolskih.

Ako gremo še dalje po drevoredu, zademo na zidovje samostana in cerkve Marije Device »Snežne« sester domnikank. Ta cerkev je zanimiva, ker stoji na mestu, kjer je stala hiša krakovskega župana Alberta, ki je dvignil upor proti kralju Ladislavu Lokietku. Pozneje so dotično hišo dobili močni grofi Tarnovski, od katerih je palača kupila knežinja Ana Lubomirska in v nji nastanila dominikanke leta 1621. Cerkev je še ohranila nekaj sledov gotike na obokih, pri vratih in pri oknih, drugače je pa barokova.

Ako gremo še dalje po drevoredu, ki obdaja celo srednje mesto v krogu, zademo na cerkev sv. Križa. Tudi ta je starodavna romanska cerkev, katero je sezidal škof Fulko (Pelka), a v 14. stoletju so jo popolnoma prezidali in zadobila je gotski značaj. Pri nji se je nahajal do leta 1788 samostan redovnikov »de Sascia«, pravzaprav usmiljenih bratov sv.

Duha, katere je ljudstvo imenovalo »duhaki«. Restavracija zunanosti se je popolnoma ponesrečila, a toliko bolj nesrečno je izpala v notranosti. Edina stvar, katere se jim ni posrečila pokvariti, je veličastni obok ladje, ki se opira samo na eden steber.

Ravno na nasprotni strani Vavela zagledamo nedaleč od drevoreda v ulici istega imena cerkvo sv. Marka. Sezidal jo je bafé leta 1257 kralj Boleslav Voditljivi za redovnike Cesariste, ki se imenujejo tu po cerkvi Marki. Sedanja cerkev je pa iz 15. stoletja in je zunaj dobro ohranila gotični značaj, na znotraj ga je popolnoma izgubila, izvzemši rezbarije v glavnem oltarju, ki so brez dvoma iz 15. stoletja. Poleg oltarja se nahaja spomenik blaženega Zigmunta A. Helela, Zigmunta Wróblerskega itd. V levi ladji stoji spomenik Kopernika, postavljen leta 1822. V tej cerkvi se vrše nekočkrat na leto cerkvene slovesnosti, katerih se udeležujejo profesorji jagelonskega vsenčilišča, oblečeni v historične staropolske noše.

Toda ne mislite, da smo že obhodili vse cerkve srednjega mesta. Imamo še veliko dela.

Pojdimo po ulici sv. Ane nazaj proti glavnemu trgu ali »rynek główny«, katerega bi

lahko imenovali srce Krakova, kakor Vavel njegovo glavo. Tu zagledamo najprej veličastno Marijino cerkev. Ali pustimo jo za sedaj na strani, zanj je potreba posebnega časa. Oglejmo si samo za njo stoječo cerkvo svete Barbare. Ta cerkva je bila prvotno kapelica na pokopališču, sezidana je bila leta 1394 do 1402 v gotičnem slogu. V 18. stoletju so jo tako prezidali, da nima več sledu poprejšnje oblike. Edini gotični ostanek je kapelica, ki je prizidana od spredaj in se imenuje »Ogrojec« s konca 15. stoletja. Na njej je prekrasna kamnata ornamentacija iz prvega razvoja gotskega sloja. Leta 1583 je nastanil kralj Stefan Batory pri tej cerkvi jezuite, ki so ostali pri njej do leta 1773 in jo imajo od nekaj let spet v oblasti. Na hiši poleg cerkve je v steno vzuana velika gotična rezbarija, ki se pripisuje slavnemu staropolskemu umetniku Vitu Stworzu in predstavlja Kristusa v vrtu.

Na »Rynku« stoji mala, starodavna cerkva sv. Vojteha, ki je postavljena baje na mestu, kjer je prvič v Krakovu pridigal ta apostol Poljakov. Sedanja cerkva je barokova in je ohranila komaj nekaj sledov romantike v portalu od strani ulice Grodzke in v enem oknu. Prezidana je bila leta 1611 in 1778 in ima nekaj starih zanimivosti, kot leseno raz-

izborna pivo v sodcih in steklenicah.

Zaloga v Spodnji Šiški, telefona šte. 187.

990 157 1

†

Alojz Seliškar, hišni posestnik, naznanja v svojem in v imenu svojega sina **Alojzija** in hčere **Ane** omožene **Repič** prežalostno vest, da je njegova predraga soproga, ozir. mati, gospa

Marijana Seliškar
roj. Lah

v ponedeljek, dne 30. aprila, ob 9. uri dopoldne po kratki bolezni, previdena s sv. zakramenti, v 79. letu starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice bo v sredo, dne 2. majnika, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Florjanske ulice št. 11 na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Bodi jej blag spomin!

V Ljubljani, 30. aprila 1906.

Mesto vsacega drugega obvestila.

Venel se na željo pokojnice hvalžno odklanjajo. 998

Zahvala.

Mnogi dokazi sočutja ob nenadomestni izgubi našega ljubljene, nepozabnega soproga in očeta, oz. sina, brata, zeta in svaka, gospoda

Andreja Debevca
mestn. rač. revidenta,

katerega nam je ugrabila neizprosna smrt, so nam bili olajšava bridkosti, za kar se najtopleje zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znanem in spremijevalcem njega trupla k večnemu počitku. 994

Posebno se nam je zahvaliti č. gg. obč. svetovalec za častno spremstvo, gg. magistratnim uradnikom in pokojnikovim ožjim tovarišem knjigovodskega oddelka, kakor tudi vsem drugim za podaritev krasnih vencev ter gg. pevcev za genljivi žalostinki pred hišo žalosti in ob gomili.

Ker ni izključeno, da se nam je v tem žalostnem trenutku pripetila neljuba pomota, da smo prezrili kakega nam dragega prijatelja ali znanca posebej obvestili o smrti pokojnika, prosimo blagohotnega oprostjenja.

V Ljubljani, 30. aprila 1906.

Žalujoči ostali.

Stanovanje

s 4 sobami in pritliklinami se **oddaja** **takoj na Resljevi cesti št. 3** I. nadstropje. Stanovanje se lahko ogleda istotam od 10.—12. ure.

Stanovanje

s 3 eventualno 4 sobami, kuhinjo in shrambo **je oddati takoj ali s 1. avgustom.**

Več se poizve pri A. Šarabonu, Zaloška cesta št. I. 991 3—1

Radi opustitve trgovine sodnijsko dovoljena

= popolna razprodaja =

vseh vrst zlatih, srebrnih, nikelnastih in jeklenih žepnih ur, stenskih ur, ur stalnic in ur z nihalom, dalje srebrnine in zlatnine, prstanov, verižic, broš, zapestnic, palic itd.; dalje razno optično blago, kot kukala, daljnogledi, barometri, termometri fotograf. aparati itd. 917 3—2

Vse pod nakupno ceno.

RUDOLF WEBER, urar, Dunajska cesta šte. 20 (nasproti kavarne „Evropa“.)

Dobra gostilna

na deželi se odda na račun ali v najem poštenemu in zanesljivemu človeku. Pogoji zelo ugodni!

Ponudbe pod „Gostilna“ na upravništvo „Slovenca“. 965 3—3

Naznanilo.

Udano podpisani si usoja vsem cenjenim naročnikom uljudno naznaniti, da sem z dnem 1. maja premestil svoj

brivski salon

z Jurčičevega trga šte. 3.

na Dunajsko cesto ozir. Sodnijske ulice št. 2

v hišo gospoda župana Ivana Hribarja.

Ob tej priliki se svojim cenjenim naročnikom najtopleje zahvaljujem za dosedanje naklonjenost ter se istotako priporočam za nadaljni obisk tudi v novem lokalu ki sem ga uredil popolnoma na novo, najelegančneje in higijenično ter uvedel nov higijenični aparat za čiščenje ščet, glavnikov, škarij, bričev, strojev itd.

Za nadaljno naklonjenost in mnogobrojni obisk se udano priporočam 988 3—1

Engelbert Franchetti, brivski mojster.

Na hrano in stanovanje

se sprejme za nizko ceno takoj samski gospod ali gospodična. — Naslov pove upravništvo „Slovenca“. 924 2—1

Stanovanje

obstoječe iz sobe, kuhinje, jedilne shrambe in drvarnice 995 1—1

se odda takoj

v Novem Vodmatu št. 107.

Stanje vlog do 30. nov. 1905 čez 11 milijonov kron.

Preje: Gradišče št. 1, sedaj: Kongresni trg št. 2, I. nadstr.

Denarni promet od 1. jan. do 30. nov. 1905 čez 50 milj. K.

Lastna glavica K 214.843-38.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje!

Ljudska posojilnica

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih obrestuje po 4½% brez kakga odbitka, tako, da sprejme vložnik od vsacih vloženih 100 K čistih 4 K 50 h na leto.

Stanje vlog 30. nov. 1905: K 11.733.979-02. Denarni promet od 1. jan. do 30. nov. 1905: 50.407.689-54.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštnohranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1905.

Dr. Ivan Susteršič, predsednik

Josip Silška, knezoškofjski kancelar, podpredsednik.

2545 30—32

Odborniki:

Josip Jarc, veleposesnik v Medvodah.

Dr. Andrej Karlin, stolni kanonik v Ljubljani.

František Leskovic, hišni pos. in blag. Lj. pos.

Karol Kauschegg, veleposesnik v Ljubljani.

Ivan Pollak ml., tovarnar.

Anton Belec, posestnik, podjetnik in trgovec v St. Vidu nad Ljubljano.

Matija Kolar, župnik pri D. M. v Polju.

Karol Pollak, tovarn. in pos. v Ljubljani.

Ivan Kregar, svet. trg. in obrt. zb. v Ljubljani.

Greg. Sibar, župnik na Rudniku.

Vabilo

na 989 2—1

VIII. redni občni zbor

„Vzajemne zavarovalnice proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov v Ljubljani“

ki se bo vršil

dne 16. majnika 1906 ob 3. uri popoldne

v društvenih prostorih,

ker ni bil na dan 30. aprila 1906., določeni prvi občni zbor sklepčen.

Dnevni red:

1. Računsko poročilo nadzorništva.
2. Poročilo revizorjev.
3. Odobrenje letnega računa za leto 1905.
4. Sprememba nastavka pri zavarovanju zvonov.
5. Dopolnilna volitev nadzorništva.
6. Slučajnosti.

Predsednik nadzorništva.

Vabilo

k 996

rednemu občnemu zboru

gremija trgovcev v Ljubljani

ki se bo vršil

dne 15. maja t. l., ob treh popoldne

v mali dvorani Mestnega doma.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo o delovanju, polaganje računa za leto 1905., poročilo računskih preglednikov.
3. Določitev doklade za leto 1905.
4. Volitev načelnikovega namestnika.
5. Volitev enega člana in dveh namestnikov v razsodiški odbor.
6. Gremijalna šola.
7. Raznoterosti.

V slučaju nesklepnosti radi prepičle udeležbe vrši se drugi redni občni zbor dne 22. maja t. l. ob isti uri, ravnotam ter z istim dnevnim redom, ki pa sklepa veljavno neglede na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi

O d b o r.

Iščeta se dva dobro izurjena

trgovska pomočnika

Kje, pove upravništvo „Slovenca“. 985 2-2

Naprodaj je po ugodni ceni zaradi selitve

hiša in kovačnica

z nekaj zemljiščem. Vse je prav v dobrem stanju, dve uri oddaljeno od Ljubljane ob državni cesti; pripravno je tudi za kako drugo obrt. Proda se tudi **prav dobra krava.**

Več pove lastnik Anton Žavbi, kovač, Dragomer 24. Pošta Vič p. Ljubljani. 992 8—1

2291 124 „Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zamenjava in eskomptuje izrečane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Daje predujme na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurzal izgubi.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja.

Promet s čeki in nakaznicami.

Esompt in inkasno menio.

Borzna naročila.

Podružnice:

Praga z menjalnicami: Graben 25, Mala stran, Most, ulica 17, Žitkov, Husova ulica 37, Brno, Veliki trg 10, Baden, Glavni trg 4, Češka Lipa, Češka Kamnica, Moravski Zumberg, Schillerjeva cesta 3, Mödling, Fran Josipa trg 9, Novi Jičín, Crna cesta 8, Plzen in Svitava.

Menjalnice na Dunaju:

I. Wollzeile 10, II. Taborstrasse 4, III. Ungargasse 69 (vogal Rennweg), IV. Wiedner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnerstrasse 88 a, VII. Mariabellerstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Alserstrasse 32, X. Favoritenstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 82, XXI. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 67 150—13

„MERCUR“

Dunaj, I. Wollzeile 10.

Ako. kapital K 12.000.000. Reser. zaklad K 5.000.000.

Najkulantnejši

nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnih, srečk, deviz, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje

izrečanih zastavnih in obligacij, srečk in kuponov.